

SUBSCRIPTION RATES
United States of America one year \$6.
Canada, Europe & c. one year \$1.50

Srbovan published every Thursday at
443 W. 22 Street, New York, N. Y.

СРВОВРАН

СРПСКИ НАРОДНИ ЛИСТ И ОРГАН САВЕЗА СЈЕДИВЕНИХ СРБА СЛОГА

SRVOBRAN

SERB NATIONAL PAPER AND THE ORGAN OF THE SERB FEDERATION "SLOGA"

БРОЈ 344.

ЊУЈОРК, Н. Ј. ЧЕТВРТАК 25. МАЈА 1916.

ГОДИНА VI

СРБИЈА У ОКОВИМА

Др. Николај Велимировић.

Лондон "Њу Витнес",
април 1916.

Цар Виљем покорио је Србију својим четама и тако спароја и стид са увек и свуда пораженог аустријског оружја; појачао је Турску у њеној верности према њему и дао је прилику Бугарима да се ушувају у Србију на задња врата. Отуда је његова моч порасла врло у Мађарској, а у Бугарској га поздравише ускуком: "Здраво Господар!"

Пре по што је Виљем пошао из Берлина за Ниш написао је свој чувени проглас Србима, називајући их "моји витешки и херојски Србијанци." Али по што је дошао из Берлина у Србију, еро се са неколико Мађара и најугледнијим Бугарима, никад више не спомену он има "Србин". У Нишу је говорио он врло дugo; спомињао је све изузев речи "Србин" и "Србија". Мора да су му, при прелазу реке Саве, рекли да у Србији и нема Срба више, да у Србији живе Мађари, Бугари и Немци.

Путујући од Београда за Ниш, заиста се могао лако уверити да у тој засујијеној земљи и нема Срба више. Жељезницу држе Немци. На станицама жељезничким говори се само немачки и мађарски. Када је дошао близу Ниша, Виљем је могао чути и трећи језик, који се данас на глас разлеже по Србији — језик његових бугарских савезника.

Све жељезничке станице од Београда до Ђеђевије претвориле су се, тако реки, у војничке станове. Србину се не дозвољава да се само и приближи жељезници. Србима није дозвољено да путују жељезница ма, осим онима који су осуђени на прогон из једног места у друго, на "испаштање" својих грехова, или онима који су у станију да нађу кога заштитник мешу свемоћним властодршицама. Ну ипак нико, имао кога заштитник или не, не може ути у жељезницу без војничке пратње.

Немци су заробили све људе од седамнаесте до педесет пете године. Ово је дошло после прогласа Виљемовог и генерала Макензена Србима: "вратите се вашем животу и пословима вашим."

Српска влада, пре свога повлачења кроз Арбанију узеља је све способне људе собом, да их спасе. Остало је заробио непријатељ, па и све неспособне. Па ипак Немци се нису за-

говољили само тиме што су узели све људе од седамнаесте до педесет пете године; узели су скоро све деца од десете године па више; узели су и старце од шездесет-пете, седамдесет и све ипвалиде, војничког доба. Комисије су сабрале све људе у Србији и почеле их распитивати за годига.

"Мени је педесет и седма година."

"Не, ти имаш истом четрдесет и седам."

"Мени је дванаеста."

"Лажеш! Ти имаш седамнаест година."

И Срби су мучали.

Тако се врбовало у Србији. Не пре него то се ради и сада. Ерз Србију прирејен је лов на људе, по селима, по шумама, манастирима и свуда где се могло само замислити да се људи могу скрити.

Међу овим "новацима" има много људи болесних од сушине, много богаља, много њих само са једним оком. Све их одводе из Србије.

Куда?

На дому су остале само жене и мала деца и глад. То је сада народ Србије, који лебди између живота и смрти. Али гре су људи из Србије одведені?

Где?

Сав метал однели су Немци из Србије; чак и вилушке и капице. Ножеве и секире по-купили су не само као метал већ, наравски, и као оружје.

Наредба је била да се "Србија разоружа." Однето је и све пољопривредно оруђе. Металан новац у Србији је врло редак. Попљачкано је све што је од

метала вредило, ланци и адидари; то је чињено још у самом почетку најезде. Тако данас у Србији, у Србији наравски, нема никаквог метала, ни у ком облику или од какве вредности.

Најстрашнија последица тога није још наступила. Она ће доћи са доласком пролећа, када почине да се опре. Ко ће орати у станију да нађу кога заштитника мешу свемоћним властодршицама. Ну ипак нико, имао

кога заштитник или не, не може ути у жељезницу без војничке пратње.

И чуда многи од Тебе ишту свеј, и тресу ланцем; "спаси нас, хлеба дај!" а поклекиши сам, злобно коре те: "доле ти, недостојна!"

О много трпни, малена земља, Ти, са заборава великог на твој чин,

дај кодем, што га крв запали, објави свету слободу своју. И стог што брзи кратког је дах, и лет твог орла не види уски вид, где ускос јату црне ноћи диже се, поносно бео, сунцу.

О, земљо мала, голем је полет твој:

Ти дике са дна стихије српски брод, обаљен крстом цара Лазе.

Тисну га пучином уз бок другим. Из твоје крви густе се роди Вожд. Он паше палоч Душанов, закон

да, ко Сава зове Доситеја. Снове остварује, веру правда. Док овде звоне здравице, песме, плач, ти умом напред крачаши роду

пут: на граду древне порте проби прозоре новоме, свежем зраку. За вишиње топом: Матија, Милош, Вук, Михајло, Ристић, Книћанин, Светозар, Таушановић, Слобдан, Богдан, Петровић, Бранислав, Ђожа, Цвијић. Слободе стожер, кошица мисли, Ти опстанком својим јемство си наше све,

света литургија. Прво јер свештеника нема. Друго, јер у Србији данас звона нема. Немци су посекидали са српских цркава звона, можда да их преливају у топове. Треће — српски свештеници несе да се у црквама моле за воје нове владаре — Фрању Јосипа и краља Фердинанда. Ради тога се врежују српски свештеници, тамничке, ударају на муке. С подсмехом им се дају "савети" да иду у бање, да би народ мислио, како се у црквама не чати литургија због болести свештеника.

Српске жене и деца и богаљи и слепи данас се шапатом моле богу у Србији. И данас они долазе недељама цркви, муком прилазе вратима и пра-говима цркве, падају пред врата и, када их целивају, врачују се дома тихо и нечујно.

Бугари не дозвољавају Американцима да доле у Бугарску и обиђу српски свет и српске заробљенике. Зашто? Јасно је — да не буде сведока њиховом страховитом бзвлашћу у Србији. Што бива тамо?

Даномице се повећава у Грчкој број мајданских избеглица, који напуштају домове своје да избегну насиљу Аустријанаца и Бугара. И они причају да је тужно у земљи Србиној. Скопље данас не личи на Скопље од јуће; срушене су до темеља безбройне куће, а на многим нема ни прозора, ни врата ни пода. Све грађевинско дрво дигнуто је и дато војсци за огрев. Војници су смештени међу становништво и жив на његовој чинији.

У једном селу крај Скопља сељаци су убили два војника збрг силовања једне девојке, ради чега цело село имало је да испашта за тај злочин. Пљачкари, који којој се утркују Немци и Бугари, на дневном је реду. Становници Старе Србије, пошто су до голе душе опљачкани, стављени су на муке нечовечне. Војници силују жене и девојке, чак и децу испод че-

тинајест година.

Након повлачења српског непријатеља је исекао све српске рањенике, који су били теже рањени и које је требало дуже неговати.

Избеглице из Битоља и околице причају, да су бугарске власти наредиле становништву да се пријави ради пописа. Одмах затим издата је наредба да се у Софију упуне сви Срби, који су ту дошли из граница старе Краљевине Србије. То је значило, да се одатле крену сви свештеници и учитељи. Држи се, да ниједан од њих није стигао до Софије, сви су на путу исечени. Бугари се сами хвала да је ова наредба за пут у Софију, била миг за касапљење. Тако се сада говори за некога, кога нема, да је "пошао у Софију", што значи, да су га Бугари смакли.

Наисти се начин поступа и са српским рађеницима, изузев петнаесторице који леже у једној грчкој болници. Када виде да у Битољу нема никаквих лекарских прибора, они сви крећу за Софију. Али ниједан не стиже до Софије; све побију уз пут Бугари.

За богословце у Скопљу приређено је нарочито касапљење. Под нож нису стављени само џуџи из граница старе Краљевине, већ и они из ослобођених крајева. Ово касапљење наредио је генерал Ђојићев првокласни син, сада његов управник Битоља. Пре неког времена Бугари су тешко батинали једног старца, по имену Агопа, јер је он удао своју кључну земљу за његовог официра.

Народ ту три пута не само од гла-ди, већ још више од бугарске мржње, која расте из дана у дан...

На овај начин утирују Бугари пут за коначно срећивање балканских послова. Они жеље да потпуно угуше српско име у овим крајевима Србије које они жеље да поседну и ма што да се деси на крају овог рата, они ће изаћи пред европски конгрес и рећи: "Изволите само видити! У овим крајевима нема Срба; све је сам Бугарин!"

После свега овога ми смо прикупљени изјавити, да се мало и кајемо што смо онако горко оптуживали Турке за њихову сурову владавину у Србији за пет стотина година. Јер сада видимо и горих зверстава почињених од стране самозваних хришћанских народа — Немаца, Мађара и Бугара. Никад Србија није била у таким мукама као што су данашње; никад у таком мраку.

Ко ће спасти Србију?

СРБИЈИ

На тебе сикре туђа ненавидост, јер дикеш стег свој, заветни

цео, чист, у бури, пљуску, нити с њиме тргујеш—сирото — ко са стоком.

И чуда многи од Тебе ишту свеј, и тресу ланцем; "спаси нас, хлеба дај!"

а поклекиши сам, злобно коре те: "доле ти, недостојна!"

О много трпни, малена земља, Ти, са заборава великог на твој чин,

прозоре новоме, свежем зраку.

За вишиње топом: Матија,

Милош, Вук,

Михајло, Ристић, Книћанин,

Светозар,

Таушановић, Слобдан, Богдан,

Петровић,

Бранислав, Ђожа,

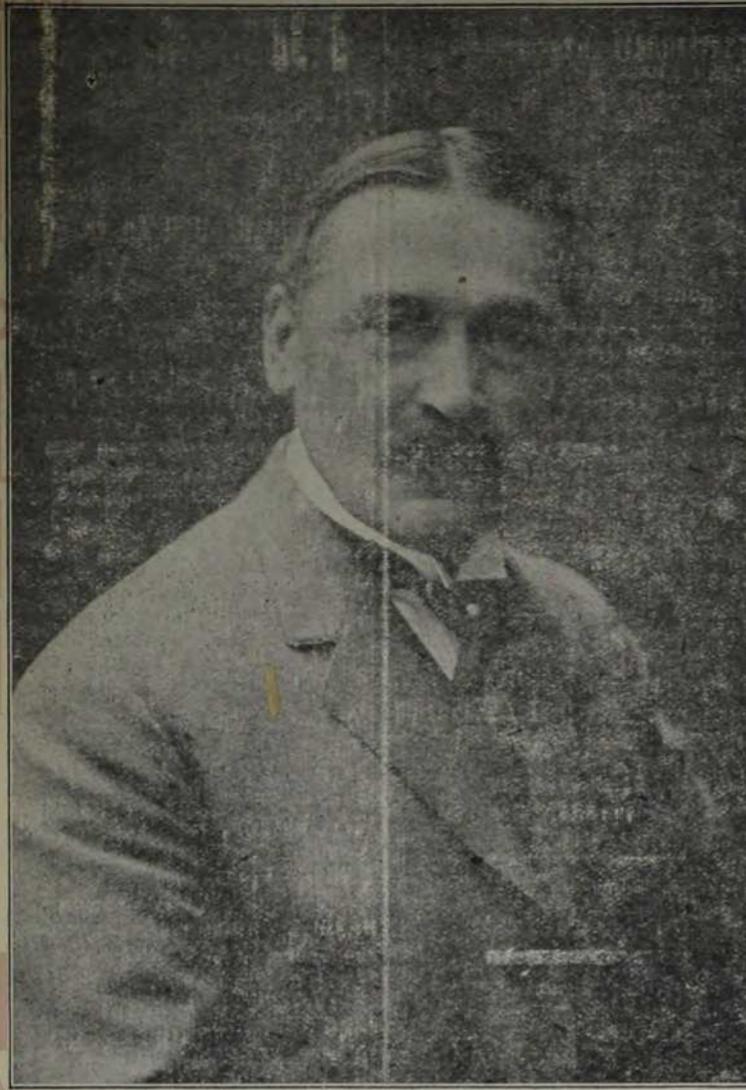
Цвијић.

Слободе стожер, кошица

мисли, Ти

опстанком својим јемство си

наше све,

Проф. М. И. ПУШИН

Главни Председник Савеза Сједињених Срба „Слога”

Ових дана г. М. И. Пушин примио је следеће писмо:

КОМАНДИР А. Т. БЛАКВУД, Р. Н.
Помоћник Британског поморског атапеа
Р. 809 Саут Фери Билдинг
42-44 Вајтхол Ст., Н. Ј.

18. маја 1916.

Драги Пресесор Пушину:

У ствари „Извештај”, које сте имали доброту дати ми пре два месеца и које сам послao адмиралитету, ја сам данас примио одговор и упутство да Вам захвалим у име адмиралитета енглескога и да Вам кажем, да је ваш метод напишао велико задовољство у одбору за изуме и испитивања.

Ја Вам у исто време благодарим што сте били лубазни и добри да ме примите на срећулишту и покажете ми горе поменуто „Извеште”.

Ваш искрени

А. Т. БЛАКВУД.

Ово писмо говори о новом изуму г. М. И. Пушина, који је он ставио на расположење енглескога флота за време докле рат траја. За тај изум нудили су му Немци 250.000 долара за употребу само за једну годину. Ну г. М. И. Пушин није хтео да прими ту понуду, већ је савезницима свој изум дајао бесплатно.

Ово писмо објављујемо, да би наш свет у Америци увидио, како су нетачне и неистините све оне кљевете, које се у последње време пропуштају против г. М. И. Пушина у новинама поткупљеним аустријским новцем — да завађају Србе у Америци.

Последњи дан конвенције

Мај 12. — Пре подне. — Тако у 9 сати у јутру председник конвенције отвара данашњу седницу читањем молитве.

После прозивке делегата, приступа се читању записника јуће седнице.

Г. Пушин ставља примедбу, да му није јасно из записника, како је решено за Јову Гороњу.

Председник конвенције изјављује да је добро заведено као што је решено о фалсификату чекова Јове Гороње, али да тај чеков нису најбоље стилизовано, што ће се исправити приликом преписивања записника.

Таман је Која почео разумевати, таман се свио око бабе као око мајке, а и баба умр... Сиротан је плакао. Он је видео и тод и дотад да се многа уста на њега смеше, али се ниједна не насленише као баба Мандина. И он разумеде шта је изгубио, па пао на мртвача и чупа косе...

И кад тело бабино спустише у раку, и он хтеде за њим скочити, али га задржа једна рука. Он диже главу и виде једно добро лице и виде једну добру сузу у оном помоћуеном оклу. И то добродушно лице и то сјајна суза задржа га.

То је био попа.

— Не плачи, синко.

— Морам, попо!... Ето...

И он пружи руку на мртвача, а сузе попише овешталу окупу. И она га је за то награђивала милоштом материјском.

Али ни то дуго не потраја.

Али га попа повуче за ру-

ницу дошли. Јер је решено да сваки делегат ко би па седницу дошао без значке казни са 50 центи у корист Ратничке Сиротаџије.

Записник се прима са примедбама.

Председник конвенције изјављује да је па дневном реду, да се реши, где ће се и када одржати идућа конвенција.

Јоса Рајновић предлаже Питсбург, као град, који је са својом околином центар међу колонијама, да је најзгоднији за одржавање идуће конвенције.

Брат Вукадиновић предлаже Гери, Инд., да би се показало непријатељима и смутњивцима, да се часни делегати не плаше њих.

Мане Момчиловић износи предлог одбора да се и ванредне и редовне конвенције држе у средишту Савеза.

Јоса Рајновић појачи свој предлог и на ново предлаже Лос Анџелес.

Миле Кукулеча предлаже да се изаберу само четири до пет грађана па да се за њих гласа.

Брат Божин предлаже Норфолк, који предлог најлаže на велико допадање.

Илија Вујновић предлаже да се сваки предлог има право подупрти са 12 гласова па тек онда да се та варош заведе на табли за опште гласање.

На табли се заводе следећи градови за гласање:

Лос Анџелес, Кансас Сити; прелази се па јавно гласање прозивком делегата, за предложена горња два места.

Већином гласова уз бурно акламирање, изабрат је град Лос Анџелес, Калифорнија, за место где ће се одржати идућа конвенција.

Међу делегатима влада опште задовољство да је Лос Анџелес изабрат за идућу конвенцију.

Приступа се решавању датума, када се има сазвати идућа конвенција.

Илија Вујновић предлаже да се узме летње доба, јер су лети повластице велике на железницима, па би се до Лос Анџелеса могло Савезу, на име трошкова, слој Савезу, на име путних трошкова неколико хиљада добра уштедити.

Отац Ђуровић предлаже у хладније доба, да се одржава конвенција, јер се на конвенцији решава судбина српског радника, и да се на врућима великим теже може озбиљно мислити.

Јоса Рајновић предлаже 1. Мај пошто је и у правилима предвиђено, да се и седнице главног одбора имају сваке године објављене.

На предлог Душана Ботића, решено је, да се конвенција идућа има одржавати на Видовдан, 28. Јуна у Лос Анџелесу, Калифорнија 1920. године.

Прије се на бирање чланова управног и главног одбора.

Предлози су разни, и за јавно и за тајно гласање.

Г. Пушин напомиње, да су на овој конвенцији делегати решили да у новим правилима гласи да је бирање јавно, а по старијим правилима гласање је тајно. Потош је гласање за избор чланова управе на крају конвенције, то је уобичајено да се гласа по новим правилима.

Председник конвенције отвара кандидацију за главног председника.

Јоса Рајновић предлаже Питсбург, као град, који је са својом околином центар међу колонијама, да је најзгоднији за одржавање идуће конвенције.

Брат Вукадиновић предлаже Гери, Инд., да би се показало непријатељима и смутњивцима, да се часни делегати не плаше њих.

Јоса Рајновић предлаже Питсбург, као град, који је са својом околином центар међу колонијама, да је најзгоднији за одржавање идуће конвенције.

Брат Вукадиновић предлаже Гери, Инд., да би се показало непријатељима и смутњивцима, да се часни делегати не плаше њих.

Мане Момчиловић износи предлог одбора да се и ванредне и редовне конвенције држе у средишту Савеза.

Јоса Рајновић појачи свој предлог и на ново предлаже Лос Анџелес.

Миле Кукулеча предлаже да се изаберу само четири до пет грађана па да се за њих гласа.

Брат Вукадиновић предлаже да се изаберу само четири до пет грађана па да се за њих гласа.

Илија Вујновић износи предлог одбора да се изаберу само четири до пет грађана па да се за њих гласа.

Миле Кукулеча предлаже да се изаберу само четири до пет грађана па да се за њих гласа.

Илија Вујновић износи предлог одбора да се изаберу само четири до пет грађана па да се за њих гласа.

Миле Кукулеча предлаже да се изаберу само четири до пет грађана па да се за њих гласа.

Илија Вујновић износи предлог одбора да се изаберу само четири до пет грађана па да се за њих гласа.

Миле Кукулеча предлаже да се изаберу само четири до пет грађана па да се за њих гласа.

Илија Вујновић износи предлог одбора да се изаберу само четири до пет грађана па да се за њих гласа.

Миле Кукулеча предлаже да се изаберу само четири до пет грађана па да се за њих гласа.

Илија Вујновић износи предлог одбора да се изаберу само четири до пет грађана па да се за њих гласа.

Миле Кукулеча предлаже да се изаберу само четири до пет грађана па да се за њих гласа.

Илија Вујновић износи предлог одбора да се изаберу само четири до пет грађана па да се за њих гласа.

Миле Кукулеча предлаже да се изаберу само четири до пет грађана па да се за њих гласа.

Илија Вујновић износи предлог одбора да се изаберу само четири до пет грађана па да се за њих гласа.

Миле Кукулеча предлаже да се изаберу само четири до пет грађана па да се за њих гласа.

Илија Вујновић износи предлог одбора да се изаберу само четири до пет грађана па да се за њих гласа.

Миле Кукулеча предлаже да се изаберу само четири до пет грађана па да се за њих гласа.

Илија Вујновић износи предлог одбора да се изаберу само четири до пет грађана па да се за њих гласа.

Миле Кукулеча предлаже да се изаберу само четири до пет грађана па да се за њих гласа.

Илија Вујновић износи предлог одбора да се изаберу само четири до пет грађана па да се за њих гласа.

Миле Кукулеча предлаже да се изаберу само четири до пет грађана па да се за њих гласа.

4. Душан Поповић, са 50 гласова;

5. Симо Вујновић, са 48 гласова, (по поновном избору);

6. Ђорђе Пурић, са 45 гласова, по поновном избору).

Брат Мазлун предлаже, да се

записник, који ће се вечерас пре-

писати и оверити од нове управе

и од тајника конвенције, та-

ко да се неби морало случајно

и сутра држати седнице, само

због записника.

Председник конвенције раз-

даје делегатима "рачуна" да их

испуне и саопштава, да ће им се

чекови за дневнице и путне тро-

шкове уручити вечерас.

Председник конвенције Гли-

ши Рапаић благодари свима дел-

егатима на чврстом и часном

држављању.

Г. Пушин благодари председ-

нику Глиши Рапаићу и под-

председницима: Степи Бабићу и

Ђорђу Пурићу на њивском ра-

ду као председатељ ове сјај-

не конвенције.

Слава свесним делегатима на

њивском тенкому, али успехом

крунисаним послом.

Читају се разне молбе, затим

Новак Богдановић чита извеш-

САВЕЗ СЈЕДИЊЕНИХ СРБА СЛОГА

(SERB FEDERATION SLOGA)

Главно седиште: ЊУЈОРК; Н. Ј.

443 West 22 Street

New York, N. Y.

Главни Председник: М. И. ПУПИН

443 W. 22 Street, New York, N. Y.

Главни Подпредседник: ПАВЛЕ Х. ПАЛОВИЋ

443 W. 22 Street, New York, N. Y.

Чланови Управног Одбора за 1916:

ЈОСИФ РАЈНОВИЋ	Box 544, Turtle Creek, Pa.
МИЛЕ КУКОЛЕЧА	413 Simon ave., Lackawanna, N. Y.
БУРО И. ГРЕГОВИЋ	Box 1811, Bisbee, Ariz.

Чланови Главног Одбора за 1916, 1917, 1918, 1919:

ГЛИШО РАПАИЋ	1100 Broadway, Gary, Ind.
СТЕВО БАБИЋ	5 N. Duquesne ave., Duquesne, Pa.
НОВАК М. БОГДАНОВИЋ	RR, 1 Berkley Club, Bingham Canyon, Utah
ИЛИЈА ВУЈНОВИЋ	6201 E. 8 St., Kansas City, Mo.
ВИДОЈЕ ЂОГО	Box 1739, Los Angeles, Cal.
ИЛИЈА РАДАКОВИЋ	1611 E. Routt ave., Pueblo, Colo.

Књиге Савеза Сједињених Срба Слога прегледа државна власт свака четири месеца.

Савез Сједињених Срба Слога исплаћује:

На име осмртвнице 8. 800 или 4000 дин.
За губитак оба ока, или обе руке, или обе ноге, или једне руке и једне ноге \$1500 „ 7500 „
Ако је члан опасносном чланом за рад \$1000 „ 5000 „
За изгубљену руку \$800 „ 4000 „
За изгубљену ногу \$800 „ 4000 „
За скомљено китиму (гребачу) \$800 „ 4000 „
За укочену руку или укочену ногу \$800 „ 4000 „
За изгубљену плац \$50—\$150
За поља одрезана стопе \$200 „ 1000 „
За одрезане прсте на ноги \$150 „ 750 „
За изгубљено око \$400 „ 2000 „

За операције: слепота према \$100; камена у бенци \$100; у случају опушености \$75; трахоме \$25; отварање утробе \$100; женске операције \$50; операције шуљева \$25; рака \$100; дебелог превра \$35; за операције на глави, очи, уху, носу, грлу и азбобовима од \$25 до \$75; за отворавање крви од \$15 до \$35.

ЗВАНИЧНИ ГЛАСНИК.

НОВА ДРУШТВА

Колико је Савез "Слога" објубљен и колико ужива поверење код Српског Народа у Америци, види се и код најновијега доказа тога поверења.

Честити Срби радници организоване су у доброврорна друштва и прикључише се у једницу са "Слогом" у следећим местима:

У Колинвуду, О., под именом "Св. Ђорђе" а примљени су у Савез под бројем 279.

У Руту, Невада, под именом "Отаџбина" а примљени су у Савез под бројем 280.

У Констону, Па., под именом "Цар Лазар" а примљени су у Савез под бројем 281.

У Бјуканан, Мич., под именом "Св. Дух" а примљени су у Савез под бројем 282.

Новој нашој браћи желимо најбољи успех и дај Боже да се на њих угледају и друга браћа по нашим колонијама, где још не постоје српска друштва.

Чланови приступили Савезу Сједињених Срба Слога у мес. јануару, фебруару, марта и априлу 1916. године.

Др. бр. 1.

Илија Иветић, Никола Ју-боја, Јово Ђ. Бајат, Глигор П. Банаш, Божо П. Милојевић, Никола Брчић, Марко Ивковић, Томо Р. Говедарица, Јово Ја-лић, Јефто П. Говедарица. О-брен Б. Говедарица, Ђорђе Видаковић, Митар Шаровић, Михаило Говедарица, Данило Ву-касовић, Новица Новићић, О-

Брен Ивковић, Трифко Топа-ловић, Војислав Капетанић, Владо Ђ. Једреје, Илија Ђ. Тара-рило, Никола Бабић, Павле Бибердин, Стеван Братин, Гаврило Брковић.

Др. бр. 2.

Никола Матовић, Јозо Ја-сан.

Др. бр. 3.

Андија Р. Поповић, Дане Блануша, Владо Р. Ацовић, Бу-де Власављевић, Новак Пра-жић, Митар Јоветић, Милан Ју-ришевић, Јово Смиљанић, Ми-лош Косановић, Божа А. Му-ришић, Лазар Ј. Галовић, Спа-соје Бајовић.

Др. бр. 4.

Ђура С. Петровић, Душан С. Машановић, Гавран В. Вуко-тић, Томо М. Вукчевић, Нико-ла К. Павичевић, Јован К. Пав-ичевић, Ђуро И. Вукчевић, Нико Миговић, Башко Д. Јова-новић, Дане Теслић, Давид Ди-мић, Сава Н. Царевић, Нови-ца Шмукић, Раде Ј. Узелац.

Др. бр. 5.

Марко Радаковић, Раде Ба-њанић, Лука Врачар, Марко М. Радаковић, Милан Драгосавац, Стеван Ј. Јигић, Спасе Шупут, И-со Гојић, Раде Б. Марћ, Миле Дејановић, Петар Бурсац, Ђу-раја Радаковић, Јово Ђурчић, Глигор Радаковић, Стеван Рада-ковић, Ђурај Радаковић, Дми-тар Узелац, Сава С. Калањ, Ми-лета Чанак, Михаило Кнезе-вић, Вако Марћ, Ђорђе До-шевић, Сава Косановић, Вид.

Др. бр. 6.

Мирко Мудрић.

Др. бр. 7.

Стево Црковић, Драгић Му-касовић, Новица Новићић, О-

ко Ивошевић, Милић Вукаши-новић, Никола Ивановић.

Др. бр. 8.

Ђура Ергац, Раде Лемаић, Са-ва Кнезевић, Макарије Војно-вић, Мијо Поповић.

Др. бр. 9.

Владо Мастиловић.

Др. бр. 10.

Ристо Станичић, Марко И. машовић, Пере Радонић, Јагош Вујовић, Башко Церовина, Ни-кола Бабић, Раде С. Булатић, Спасоје М. Андришевић, Лазар Марковић, Јово Богдановић.

Др. бр. 11.

Спиро К. Дабовић, Стјепо Ј. Кентера.

Др. бр. 12.

Спиро К. Дабовић, Стјепо Ј. Кентера.

Др. бр. 13.

Стево Вукмировић, Миле Поп-овић, Раде Шајновић.

Др. бр. 14.

Владимир Ључић, Петар Са-марин, Крсто Бијеловић, Бла-гоје Вујић.

Др. бр. 15.

Петар Станичић, Стојан Јо-ванић, Јован Ј. Јовановић, Сава Јакшић.

Др. бр. 16.

Милован Латац, Драган Бор-чић, Никола Граба, Новица Ко-привица, Душан Докмановић, Никола Прлина, Стево Весели-новић.

Др. бр. 17.

Мирко Јетковић.

Др. бр. 18.

Петар Метиош, Стојан Јо-ванић, Јован Ј. Јовановић, Сава Јакшић.

Др. бр. 19.

Милан Дрљевић, Јагош Дра-говић, Спасоје М. Суковић, Вујко Кљајић, Милисав Влаховић, Новица Илинчић, Милисав Во-јић.

Др. бр. 20.

Стојан Јањковић, Влади-мир Прича, Милан Дракулић, Вујо Петричић, Никола Ј. Јовановић, Раде Ј. Јовановић.

Др. бр. 21.

Милан Релић, Милан Бркић,

Ђура Ђ. Дамјанов, Стево Вла-сављевић, Мила-тин Џилић — сљан Пантелић,

Ђурај Руњаниć.

Др. бр. 22.

Вероника Попарда.

Др. бр. 23.

Илија М. Вуковић, Миле Ре-пац, Марко Домасетовић, Ђор-ђо Тодорић, Антонија Микић, Никола К. Беговић, Станко Ми-тровић, Филип Муњић, Вели-ша М. Ђуровић, Божо Јовано-вић, Даго М. Рогановић, Петар Б. Јовановић, Вако Ђуковић, Мане Димић, Ђурај М. Рогановић, Драго Ј. Рогановић, Петар Јанзић.

Др. бр. 24.

Ладослав Ј. Јакшић, Јован Ј. Јовановић, Раде Ј. Јовановић.

Др. бр. 25.

Милан Релић, Јагош Мра-кović, Ђурај Руњаниć, Јулија Јакшић, Јован Ј. Јовановић, Раде Ј. Јовановић.

Др. бр. 26.

Томо Кашић, Станко Кра-љ, Раде К. Радојчић, Милован Јо-

Др. бр. 27.

Милан Релић, Милан Бркић,

Ђурај Дамјанов, Стево Вла-сављевић, Мила-тин Џилић — сљан Пантелић,

Ђурај Руњаниć.

Др. бр. 28.

Вероника Попарда.

Др. бр. 29.

Илија М. Вуковић, Миле Ре-пац, Марко Домасетовић, Ђор-ђо Тодорић, Антонија Микић, Никола К. Беговић, Станко Ми-тровић, Филип Муњић, Вели-ша М. Ђуровић, Божо Јовано-вић, Даго М. Рогановић, Петар Б. Јовановић, Вако Ђуковић, Мане Димић, Ђурај М. Рогановић, Раде Ј. Јовановић, Раде Ј. Јовановић.

Др. бр. 30.

В. С. Башић, Милан Чорић,

Марко Бук.

Др. бр. 31.

Милован Табаковић.

Др. бр. 32.